

גליון הכנה לדפוס מספר

"חשב האפר"

אשר חיבר הרה"ג החסיד המקובל
וצדיק המפורסם איש אלקים בצניא
קדישא אספקלריא המאירה מורה
צדק לעדת צניא מלא ספרא ולו
עשר מעלות במדות ישראלות ותק
ועושה חסד מזה פנחס אריה זצ"ל
אב"ד דק' טורקא

דווארט קומי אורי

ז

בעזהש"ת

חשב האפר

פרשת קרח שנת תשפ"א גליון ל"ד

פרשת קרח

שבחי' ארץ יש בו ב' מדרגות בחי' ארץ נתנה ביד רשע ב' בחי' עמלק ר"ם ואדום נ"א גימ' ארץ אמנם ישראל ההולכים במדת אמת שר"ת אלף מאדים תשעים הם מתקנים ב' בחי' אמת ולבטל בחי' השקר ומבואר כ"ז במ"א באריכות. וזהו אם נפשע מקרית ע"ז ר"ל שראה בעצמו כח אותיות ע"ז. אמנם ומדנים שלו גרמו בריח ארמון דייקא הם ר"ם ונ"א והבן, ובהו יובנו דברי הציוני כאשר תחלק תיבות קרח ב"פ הם בשתי שום ערב ר"ל לחלק באורך ולרוחב והבן:

בפסיקתא וכל ישראל אשר סביבותיהם נסו לקולם לקולם של נסים. ואפשר לומר בזה דהנה מבואר בספרים הקדושים דהקב"ה ברא את העולמות בגין דישתמודעין לי' ונתן כח לאומה הישראלית ע"י מעשה התורה והמצוה לעשות קשיטין לשכינה והם כ"ד קשיטין נגד כ"ד צירופי אדנ"י וזה שדרשו על פסוק ויביאה אל האדם קשטה ככלה כי ויביאה גימ' כ"ד שהם כ"ד קשיטין הנ"ל. והנה ע"י חטא הקודם גרם ואיבה אשית שהם כ"ד זיני מסאבותא וכ"ז מבואר היטב בס' מגלה עמיקות ולכן מרומזים בכמה פסוקים בתורה ר"ת ואיב"ה שזה מוטל עלינו לתקן להחזיר עטרה ליושנה לעשות מחלק הרע טוב ולהעלות מדרגות השפלים למקודם, והנה בס' מגלה עמיקות מבוארים כמה פסוקים אשר ר"ת שלהם רומזים ע"ז, ואנכי מצאתי ג"כ כמה פסוקי' רומזים ע"ז וכאן בפ' קרח מרומז ג"כ בפסוק הרוחו' לכל ב'שר האיש א'חד י'חטא ו'על ג"כ ר"ת ואיב"ה. גם בחטא והאספסוף מרומז ג"כ ותבער במ אש ד' והאספסוף אשר ב'קרבו ה'תאוו תאוה כי כל החוטאים באים מסיבה הנ"ל והנה התיקון לזה הוא ע"י לימוד כ"ד ספרים. והנה נ"ח והאספסוף אשר ב'קרבו ה'תאוו

והנה באותיות אלו הם אות ע' ואות ז' בזה הוא נכללה הבריאה. והנה בא"ת ב"ש אין לאותיות אלו שום תמורה רומז לבחי' אומה הישראלית שנשבע הקב"ה שלא יחליפם באומה אחרת והם נקראו עם זו ר"ת ע"ז והם עזים שבאומות (ביצה כה) והבן. והנה כאשר תמלא אותיות אלו הם ע"ז וזיון לפי המבטא והם גי' או"ר. והנה בפרשת ציצית בא הטעם וזכרתם וגו' ועשיתם רצה לומר שע"י בחי' מצות ציצית שהם בד' כנפות והם ד' בחי' אור שהם בחי' ד' גוונים הכולליון גם גוון החמישי ובהו נעשה תיקון ובחי' אותיות ע"ז ובהו גורם זכירה עשיה, ולכן נאמר כמה פעמים זכירה ועשיה בפ' ציצית.

והנה קרח היה מבחינת סטרא דגבורה והנלווים אליו הנה מבואר בספרים שגם המה היו מסטרא דקין כידוע. ובהו פרשנו קרואי מועד אנשי שם ש"ם ר"ת ש'ור מ'אדים ר"ל כי היה אחוזים בסטרא גבורה והנה גימ' שור מאדים תר"א כמספר שכינה במילואו כידוע שרומז שהקב"ה שורה על ישראל שבהם ת"ר אלף: וכן משה ואהרן גימ' תר"א לטעם הנ"ל ולכן כאשר היו לאנשים האלה אחיזה בבחי' שור מאדים שג"כ מספור תר"א. וכן ויקהילו על משה ואהרן ויאמרו אליהם רב לכם כי כל העדה כלם קדושים ובתוכם ד'. ר"ל שראוי שתשרה שכינה עליהם והבן. והנה כאשר תדקדק בתי' קרח הנה נמצא בו בחי' מצות ציצית שהם בחי' ד"פ ע"ז שיש בבחי' הד' כנפות כי כאשר תחלק תי' קרח לשנים יש בכל חלק מס' קנ"ד ואח"ז תחלק עוד לשנים ותמצא בכל חלק ע"ז הרי לך שיש בבחי' קרח ד"פ ע"ז ולכן רצה לבטל מצות ציצית שראה שיש בו כח לזכירה ועשיה לבחי' ד' כנפות כאמור. אמנם באמת יצא ממדת אמת ונתן כח לבחינן שקר וידוע לנו כי אמת מארץ תצמח כמבואר לנו במ"א באריכות.

במדרש ויקח קרח, ה"ד (משלי יח, ט) אם נפשע מקרית עוז ומדנים כבריח ארמון ע"כ. והגם כי המדרש מפרש דבריו היטב. אך לכאורה מה חדשו בדברים אלו. והנה ראיתי מובא בילקוט הראובני (בתחילת פרשתו ד"ה קרח) בשם הציוני בזה"ל ובקרח תדרוש ותחקור ובשתי שום ערב ותמצא סוד נפלא והיה עולה לפע"ד לפרש דברים אלו. ובהקדם כי נסמכה פר' קרח לפ' ציצית ודרשו במדרש (תנחומא ב) שלקח תליתים שכולם תכלת כו', והנראה בזה דהנה כתיב (תהילים כט, יא) ד' עוז לעמו יתן ד' יברך את עמו בשלום, וכן כתיב (שם סח, לה) תנו עוז לאלקים, דידוע דכל המדות נכללו בז' מדות וכנגד זה ברא השי"ת ז' ארצות ז' רקיעים ז' ככבי לכת והכל נכלל בז' בעילות כידוע, והנה ידוע כי בי' מאמרות נברא העולם ולכן יש ע' אומות. אמנם כל האומות לא נבראו כ"א לצוות לזה הירא את דבר ד' וכאמרם (ויקרא רבה לו, ז) בראשית בשביל ישראל שנקרא ראשית. וכן אמרו ע"פ (קהלת יב, יג) כי זה כל האדם ר"ל כל העולם לא נברא אלא לצוות לזה, נמצא אומה הישראלית הם פנימיות הבריאה ולכן נחלקה האומה ג"כ לשבע מדרגות, ויש בכל הז' מדרגות חלוקים לענין המצות והם כהנים לויים ישראלים נשים עבדים קטנים גרים. והנה ניתן להם ארץ ז' עממים שהם הכוללים מן האומות ולעיתיד כשיהיה תיקון העולם יותן לנו הכל, וזהו נכלל במה שאמר ד' עוז לעמו יתן ר"ל שיתן להם הממשלה למשול בכל הע"ז הנ"ל והכל תלויה בבחירת האדם כאשר יתקן האדם מעשהו להתנהג במידותיו כראוי לידע באיזה אופן יתנהג במדות אהבה שתהיה בלתי לד' לבדו וכן ביראה שהוא בחי' גבורה וכן ברחמים וכן ביתר המדות אז ממילא לא נברא העולם כ"א לצוות לזה. וכן רמוז בר"ת ז"ה ז' היכלות והבן:

ת'אוה ר"ת ואהבת שהוא מס' ב"פ אור ומס' כ"ד ספרים לרמוז כל הנ"ל, ואמרנו בזה למה באה דוקא במס' כ"ד דוקא כי הנה כל הברואים וכל התורה הכל נכלל בכ"ב אתון דאורייתא וכל הכ"ב אתון באים מנקודות וקווים שווים שנק' בזה"ק ניצוץ ורקיע והוא יו"ד וא"ו ולכן נרמז דוקא בלשון ואיב"ה או ויבא"ה כי א"ב רומז לכ"ב אתון דאורייתא ויוד רומז לכוללת מן האותיות כי בלתי אפשרי לכתוב האותיות כ"א ע"י יו"ד וא"ו כנ"ל, וה' בתי' ואיבה רומז לה' מוצאות הפה. והנה בעו"ה מן אלו הב"ד זיני מסאבותא בא כח עמלק כי עמלק בגימ' יו"ד פעמים כ"ד כי הכל נכלל בעשר דרגין וזה מלחמה לה' בעמלק מדור דור. והנה עבודת השם עיקר מתחיל ע"י אחדות כאמור בספרים הקדושים ובס' ברית כהנת עולם ע"פ וקבל היהודים את אשר החלו לעשות (אסתר ט, בג) כי התחלת עשיית התורה והמצוה היא האחדות ולכן כשבאו ישראל למרה זו שנאמר ויחן שם ישראל כולם בלב אחד כי אז בקרבכם לפני ד' במעמד הר סיני פסקה זוהמא הנ"ל ולכן השיגו אז בחי' האחדות וע"כ נאמר קבלת התורה בלשון יחיד אלקיך, זכור, כבוד, והבן. ולכן רמוז בפ' קרח ענין זה בפסוק זאת עשו קחו לכם מחתות ר"ת עמלק לתקן בחי' כ"ד זיני מסאבותא.

ואפשר לרמוז עוד כי ר"ת קר"ח יצה"ר קה"ת לוי ג"כ מפס' עמלק כי הוא המשיך לעמו בחי' כ"ד זיני מסאבותא שמש' עמלק"ק ובס"ת נרמז חירות כי ע"י התורה הקדושה יש לנו חירות מבחי' הנ"ל. והנה כאשר האדם ח"ו נותן מקום לבחי' הנ"ל הוא מוסיף כח בקליפה שיש לה ק"ל מחנות כאמור בגמ' [מדרש] (שמות רבה בא, ה) קל מן שמיא נפל שר של נבוכדנצר היה שמו ק"ל, כי הנה אותיות ד"ך מתחלפים בא"ת ב"ש ק"ל. גם ירמוז כי כאשר יש חלילה מחלוקת ופירוד לבבות בישראל פוגמים בחי' אחד שהוא האחדות כי אורייתא וקב"ה וישראל חד הוא ואחד מס' י"ג וכאשר הוא מקלקל בעשר דרגין אז מס' ק"ל, והנה בקדושה יש זה לעומת זה ה' חסדים שבאים מה' היות מספרם ק"ל וזהו בא ע"י לימוד כ"ד ספרים כי כ"ד הוא קל בא"ת ב"ש כמבואר ע"כ יש זה לעומת זה. והנה בקרח היה נכללים ב' הבחי' הנ"ל כי ק"ל וב"ד מס' קנ"ד וב"פ קנ"ד

מס' קר"ח וזהו שתרגום ויקח קרח ואתפליג והבן. והנה לזה רמז להם משה רבע"ה שמעו נא בני לוי כי שמעו הוא מלשון אחדות ואסיפה כאמור (שמואל א טו, ד) וישמע שאול את העם כי אמר להם הנה אתם פוקמים במדת אחדות הנ"ל, והנה אמרנו עם זה כי באמת ענין זה של שנהא ומחלוקת הוא דבר המצוי ושכיח בכל דור וגם במקדש ראשון היה בנשיאי ישראל כאמור על פסוק (יחזקאל בא, יז) מגורי אל חרב היה עמי. ודרשו בגמ' (יומא ט) שהיו אוכלים ושותים זה עם זה ודוקרין זע"ז בחרבות שבשפתותיהם ואמרו בגמרא (שם) האי בנשיאי ישראל הוא דהויא ולכן המקדש ראשון לא היה רק עד שנת תת"ן לביאת הארץ ברמוז בפסוק כי תוליד בנים ונושנתם בגי' תתנ"ב רק צדקה עשה הקב"ה והקדים ב' שנה לונשנתם וכו' וזה רמז באמרו רב לכם כי כל העדה כולם קדושים כי רב לכם במ"ם סתומה עולה תתנ"ב לרמוז הנ"ל, ולכן אפשר אמרו במדרש (רבה יח, יח) ע"פ רב לכם בני לוי אמר הקב"ה בחוטרך אתה מחית ובי את לקי רב לכם אמרות ורב לכם שומעת. כי לבאורה מה חטא מרבע"ה בזה ואפשר מפני שאמר לשון זה גרם שלא יהיה קיום בארץ כי אם תתנ"ב וע"כ נענש ברב לך.

והנה אפשר זהו רמוז במה שאמרו קרח שפקח גדול היה מה ראה לשטות זה עינו הטעתו שהוא לרמוז על בחי' קל הנ"ל שעולה מס' ע"ן, וזהו שאמרו (תנחומא ה) שראה שמואל יוצא ממנו וכ"ד משמרות עומדים לבניו שנאמ' (דברי הימים א, כח) כל אלו בנים להימן וכו' שהוא לרמוז בחי' כ"ד זיני הנ"ל שכנגדם הוא כ"ד משמרות והיה סבור בדעתו שזהו שעלה ברעיוני לחלוק הוא מסטרא דטוב והבן. והנה כאשר ראו בני ישראל שנבלעו עדת קרח נסו לקולם ר"ל מלשון שאו נס הגביהו בחי' קל שלהם שהיה מסטרא דקדושה כמבואר למעלה וזהו שאמר בפסיקתא לקולם של נסים והבן. ובדרך אחר על פסוק שמעו נא כי השערות באים מבחי' דינים. והנה הצדיק המבטל דינים נקרא לו קרח וזה שנתן עצה אל קרח ר"ל אם תרצו לכא למדה זו לבטל בחי' דינים ע"כ שמעו נא מלשון וישמע שאול תראו לכא לבחינת האחדות והבן:

ואמרת אליהם בהרימכם את חלבו ממנו ונחשב ללויים כתבואת גורן וכתבואת יקב (יה, ל). גרן חסר כתיב ובפסוק הקודם כתיב מכל מתנותיכם תרימו את כל תרומת ה' מכל חלבו את מקדשו ממנו ר"ל לראות ולהסתכל בכל דבר על פנימיות הענין וניצוץ שלו ע"ד שאמרו (תהלים קו, ה) רעבים גם צמאים נפשם בהם תתעטף, כי בכל הדברים שבעולם באכילה ושתיה לאיזה טעם ניתן לאדם התאוה לאכילה והשתיה הוא כדי להוציא ממנו ניצוץ הקדוש שנפל בדבר ההוא ע"י שבירת הכלים כידוע, וזהו רעבים גם צמאים למה עשה ד' זאת כי נפשם בהם תתעטף, וכן כאן אמר מכל מתנותיכם כי בכל דבר הניתן לאדם חכימו את כל תרומת ד' להרים הרמה שיהיה נחת רוח לפני השם מכל חלבו את מקדשו ממנו ר"ל מכל התאוות שנקראו חלב הוציא ממנו את מקדשו ואח"כ אמר ואמרת אליהם עוד זאת תאמר לישראל ע"ד שאמרו בגמ' (קידושין לט:) ישב אדם ולא עבר עבירה נותנים לו שכר כעושה מצוה. וזהו בהרימכם את חלבו ממנו ר"ל שלא תלכו אחר התאוה רק תרימו התאוה מן היצר הרע לשון הפרשה שתפרשו עצמיכם מן התאוה ונחשב ללויים שיהי' נחשב כאילו הוא מן הצדיקים הנלוים תמיד אל ד'. וכתבואת גרן וכתבואת יקב ר"ל בין בכחי' גרן בין בכחי' יקב כי שס"ה ימים בשנה ויש בהם קי"ב ימים שהם בחי' שבת קדש כי בתוך שס"ה ימים יש נ"ב שבתות וגם ערב שבת הוא תוספת שבת ע"ד שראיתי בכתבי קודש כבוד א"ז זללה"ה הביא בשם הילקוט ראובני על מדרש ויכולו כי בערב שבת הוא ג"כ בחי' שבת וזה אלמלא שמרו ישראל שתי שבתות מיד נגאלין יעו"ש ע"כ מס' השבתות ק"ד ויש ב' י"ט בפסח יום א' עצרת שני ימים ר"ה כי שניהם קדושים כי נקרא יומא אריכתא. יום כפור. ב' ימים סוכות הם בין הכל קי"ב. ושאר ימי השנה הם מס' גר"ן וביחד גימ' שס"ה. והנה בוודאי אינו דומה בחי' השבתות לבחי' החול אך אעפ"כ בכל יום תן לו מעין ברכותיו, והנה ע"י המצוה שאדם עושה הוא קונה לעצמו ב' בחי' אור אור פנימי ואור מקיף והוא מספר תבואר ע"כ שיהי' נחשב כתבואת גר"ן וכתבואת יקב והבן:

